

JOSEF MÍKA

La Salette

a jeho tajemství - - -

Cena 20 h.

V PRAZE 1903. _____

CYRILLO-METHODĚJSKÁ KNIHTISKÁRNA V. KOTRBA.
NÁKLADEM VLASTNÍM.

La Salette

a jeho tajemství.

SESTAVIL

JOSEF MÍKA,

farář na odp.

V PRAZE 1903.

CYRILLO-METHODĚJSKÁ KNIHTISKÁRNA V. KOTRBA.

Nákladem vlastním.

La Salette

jest poutní místo Marianské v Jižní Francii v diecési Grenoble, jehož slávu založilo zjevení se Panny Marie dvěma pasáčkům dne 19. září 1846. Bylo to v sobotu, v předvečer svátku sedmi bolestí Panny Marie, když 11letý Maximin Giraud a 15letá Melanie Matthieu, oba z blízkého městečka Corps rození, na vysočině hory La Salette krávy dvou nájemců pásli. K poledni hnali svůj dobytek stromů prázdnou, ale bujnou travou porostlou krajinou „sous les Baisses“ k potůčku La Sézia k napájení a lehli si pak na blízku k odpočinku na místě, kde občas pramen se prýštil, který nyní vyschlý byl. Když se děti probudily, chvátaly za svým stádem. Sotva ale překročily potůček, spatřily napřed Melanie, pak též Maximin na právě opuštěném místě odpočinku světlo jasnější, než slunce. Světlo se rozstoupilo, a ukázala se v něm

„krásná paní“; seděla na kusu skály, nohy její spočívaly v suchém korýtku pramene, její ruce podpíraly hlavu v hlubokém zármutku skloněnou. Její šat byl bílý a perlami posetý; na hlavě měla korunu z růží; také šátek plecní byl růžemi obroubený, okolo krku visel na malém řetízku obraz Ukřižovaného a kladivo a kleště, kolem toho všeho byl větší řetízek; její střevice byly lesklé a růžemi poseté. Poněvadž se děti bály, povstala postava, položila ruce křížem přes prsa a volala je k sobě; neboť že přišla, aby s nimi důležité věci sdělila. Děti vstoupily do zevnitřního okruhu světelného, a obdržely od paní, z jejíž očí ustavičně slzy padaly, po dvakráte rozkaz, aby lidu zvěstovaly, že mu těžké tresty nastávají, nechce-li činiti pokání. Že zvláště znesvěcování neděle služebnou prací, zanedbávání služeb Božích, posměch z náboženství, pohrdání postním příkázáním a klení hněv jejího syna vyvolaly; že jenom její úpěnlivé prošení až dosavad ještě trestající ruku zdržovalo. Že již minulého roku byla sklizeň bramborů pro tyto hříchy špatná, že si ale lidé vzali z ní příčinu k novým rouháním se Bohu, že tedy nebude v tomto roce o vánocích žádných brambor více; nově zaseté obilí že bude dílem zvěří sežráno, dílem při mlácení v prach se rozpadne, ořechy že se nepodaří, hrozny že shnijí; malé děti, že budou na rukou svých pěstounů za křečí umírat, a že pak nastane velký hlad; jakmile se ale lidé obrátí, že se promění kameny v hromady žita a brambory že porostou samy od sebe. Konečně svěřila každému z dětí zvláštní tajemství, ale tak, že jedno pohyby jejích rtů sice vidělo, ale ničeho z tajemství druhého rozuměti nemohlo, a napomenula pak obě k časté

modlitbě. Nyní se vznášel zjev nad špicemi trávy pryč a ponenáhlu mizel. Děti hnaly své krávy dolů do vsi La Salette a vypravovaly všudy, co viděly a slyšely. Starý místní farář, který obě zvlášť vyslechl, shledal výpovědi věrohodnými. Jinak se choval starosta obce; zacházel s dětmi jako se lháři, kteří na sebe hněv Boha uvalili; poněvadž ale stále pravily, že mají příkaz „pani“ vyplniti, nabízel jim peníze, kdyby jen chtěly mlčeti, a hrozil konečně žalářem. Ale všecky jeho pokusy zůstaly bez výsledku. K tomu přidala se skutečnost, že na místě, kde se zjevení stalo, a kde jindy jen při tání sněhu aneb po silném dešti voda tekla, od nynějška silný, nepřetržitě tekoucí pramen se objevil. Lid věřil pevně v pravdivost zjevení, a když pak již o vánočních v celém okolí žádných požitelných bramborů více nebylo, když proti všemu očekávání hrozny hnily, a ořechy, které činí hlavní část obchodu obyvatelstva, se nepodařily, když konečně velká úmrtnost mezi malými dětmi nastala: dal se lid na pokání, nebylo slyšeti žádné klení více, neděle se světily, posty se zachovávaly, a probudila se velká úcta k Panně Marii.

Duchovní i světské vrchnosti zavedly rozsáhlá vyšetřování. První den po zjevení byly děti od sebe odděleny: Maximin byl dán do školy dcer Prozřetelnosti v Corpsu; Melanie zůstala až do konce prosince v službě v La Salette. Děti byly dlouhými výslechy trápeny, aby si ve výpovědích odporovaly aneb námitkami se pomátly; bylo užito slibů a hrozeb — ale nikdy se obě v popisování událostí od sebe neodchýlily. Jejich vypravování bylo vždy jednoduché a upřímné, a jejich rychlé, trefné a roz-

hodné odpovědi na těžké otázky byly vzácným opakem jejich vrozené hrubosti a náboženské nevědomosti. Maximin naučil se až do této doby jen Otčenáši; Melanie byla tak nevědoma, že mohla teprve ve svém 17tém roce s těžkostí k prvnímu sv. přijímání připravena býti. Arcibiskup Filibert z Grenoblu, v jehož diecési La Salette leží, počínal si náramně opatrně, a zakázal ještě 9. října 1846 všem farářům o událostech na kazatelně mluvit. Když ale čím dál tím více poutníků, také kněží a biskupů La Salette navštěvovalo a pověsti o zázračných uzdraveních u pramene se šířily, ustanovil dvě od sebe neodvislé komisse, kterým všechny nasbírané zprávy, psaní a úřední listy v této věci přikázal. Obě komise pracovaly odloučeně, souhlasily ale v tom, že není sice okamžitě možno ani pro ani proti soud pronést, že se ale nesmí pobožnosti lidu brániti, ale že se musí všechno pilně pozorovati, co se díti bude. Potom ustanovil arcibiskup kanovníka Rousselota a ředitele semináře Orcela svými komisary v této věci. V první výroční den zjevení dne 19. září 1847 navštívilo 60 tisíc poutníků La Salette, a pověst o četných obráceních sebe a uzdraveních nemocných u pramene všudy prorazila.

Oba komisaři procestovali nyní sedm diecésí jižní Francie a vyslýchali na místě svědky různých událostí. Když byly jejich zprávy ve větší komisi pod předsednictvím arcibiskupa zkoušeny, vyhlásil konečně arcibiskup Filibert dne 19. září 1851, že zjevení v La Salette má na sobě všechny známky pravdy a že smějí věřící v ně věřiti. Když toto rozhodnutí bylo ještě u kongregace ritů v Římě, přál si papež Pius IX. poznati také tajemství, která byla

dětem pro jejich osobu svěřena, a která zjeviti se dosud vytrvale zdráhaly. Děti uposlechy hned. Jejich psaní, před více svědky zapečetěná, byla papeži 18. července doručena. Při čtení Maximína pravil Pius IX.: „Zde panuje jednoduchost a upřímnost dítěte“; při čtení psaní Melanie pravil s velkým pohnutím: „To jsou metly pro Francii, ale ona není sama vinna; také jiné země zasluhují totéž mrskání. Od zjevné bezbožnosti mám se méně co báti, nežli od lhostejnosti a bázně před lidmi.“ Pius IX. poslal dětem své požehnání, propůjčil poutnímu místu různé odpustky a dovolil výroční slavení zjevení všem kostelům diecése Grenoble. Arcibiskup vyzval nyní věřící, aby na místo malé nad místem zjevení vystavěné kaple vystavěli důstojný chrám ku cti nejbl. Panny Marie. Obětní dary překonaly vše očekávání. Dne 25. května 1852 byl položen základní kámen k velkému dómu v Románském slohu; slavné posvěcení vykonal dne 20. srpna 1879 arcibiskup Paulinier z Besançonu. K obstarávání poutí byla založena kongregace missionářů a k ošetřování poutníků kongregace Sester Naší Paní z La-Salettu. Po obou stranách kostela jsou domy pro poutníky, v pravo pro mužské, v levo pro ženské. Malá kaple stojí na místě, kde Panna Maria dětem zmizela; nad pramenem stojí otevřená, mramorem krytá kaple. (Vyňato z něm. „Círk. Slovníku“ od Wetzera a Welte.)

Tajemství.

„Melanie,“ pravila Panna Maria, „co ti nyní povím, nebude vždycky skryto; můžeš to uveřejnit v roce 1858.“ Jako proroctví písma sv. tak začíná Panna Maria své nářky a hrozby s církví katolickou, důkaz, že kněží zjevení v La-Salettě sami nevymyslili; neboť podvodníci nečiní sami sobě a jeden druhému takové výčitky; zde mluví Bůh sám, aby odkrytím chyb všech stavů napomínal k pokání, aby se ušlo vyhrožovaným zlům. Všecky hrozby proroků jsou totiž podmíněné, jak známo na př. o proroctví Jonáše; kdyby se tedy lidé chtěli obrátiti, tedy by se hrozby, i kdyby nepodmíněně zněly jako kázání Jonášovo, nevyplnily. Právě proto posílá nám Bůh napomenutí, jako jest toto v La-Salettě, aby se konečné, věčné vítězství dobra, které jistě přijde, také na zemi bez bolesti a zármutku dostavilo. Tajemství Maximína, který 1 března 1875 svatě zemřel, týká se krátké doby obnoveného pořádku a církevního rozkvětu, která nastane po blízkých převratech.

Ale císaři Napoleonu III. záleželo na tom, aby se proroctví Melanie o jeho konečném pádu v lidu nešířilo, proto byla nepohodlná prorokyně r. 1858 do Anglie odvezena, a celé proroctví mohlo teprve r. 1879 na místo r. 1858 býti uveřejněno.

Proroctví to má 2 díly. První díl obsahuje ve 4 odstavcích všeobecné hrozby trestů, které stihnou lidstvo po více než 35 let až do vystoupení

velikého monarcha; v dalších pak odstavcích vypravuje se dopodrobna stav světa až do oné doby. Druhý díl popisuje další dobu až do posledního soudu.

První 4 odstavce prvního dílu znějí takto:

1. „Bůh se chystá bít bezpříkladným způsobem.“

2. „Běda obyvatelům země! Bůh vylije všechn svůj hněv a nikdo se nebude moci tolika spojeným zlům vyhnouti.“

3. „Představení, vůdcové lidu Božího, zanedbávali modlitbu a pokání, a ďábel zatemnil jejich rozum; stali se bludičkami, které starý drak svým ocasem smete, aby zahynuli. Bůh dovolí starému hadu, vnést roztržky mezi panovníky, do všech společností a do všech rodin; lidé budou trpěti od přírodních a duchovních zel; Bůh ponechá lidi sobě samým a sešle tresty, které přijdou po sobě po více než 35 let.“

4. „Společnost stojí v předvečeru nejhrůznějších metel a největších událostí; musí se připravit, že bude jí vládnouti metla železná, a že bude pít kalich hněvu Božího.“

Další odstavce, které popisují dopodrobna stav světa až do vystoupení velikého monarcha, znějí takto:

1. „Místodržitel mého Syna, papež Pius IX., ať po roce 1859 nevychází více z Říma, ale ať je pevný a velkodušný a ať bojuje zbraněmi víry a lásky; já budu s ním.“

2. „Ať nedůvěřuje Napoleonu, jeho srdce jest dvojité, a jestli bude chtít býti papežem a císařem zároveň, vzdálí se Bůh brzy od něho: on jest tím orlem, který vždy vzhůru se snaže na meč spadne, jehož chtěl užít, aby přinutil národy, aby ho nechali vzhůru vystupovat.“

3. „Italie bude potrestána za svou zpupnost, s jakou chce jho Pána pánů setřást. Bude vydána válce: krev poteče na všechny strany kostely se zavírají aneb znesvěcují, kněží, řeholníci se vyhánějí, budou zabiti a ukrutně zabiti.“

4. „Ať se papež chrání divotvorců; neboť nadešel čas, že se budou nejnápadnější zdánlivé zázraky na zemi a v povětrí dítí.“

5. „Roku 1864 bude Lucifer s velikým počtem zlých duchů propuštěn; oni poznenáhla odstraní víru, ano i v Bohu posvěcených osobách; oni je zaslepí způsobem, že, jestli je zvláštní milost nezachrání, tyto osoby ducha oněch zlých andělů přijmou.“

6. „Špatné knihy budou četné na zemi a duchové temnosti budou všudy všeobecnou ochablost šířiti pro všechno, co se týká služby Boží; budou míti velikou moc nad přírodou; budou kostely, aby těmto duchům sloužily.“

7. „Osoby budou zlými duchy od jednoho místa na druhé nošeny, a též kněží, poněvadž jich nevede dobrý duch evangelia, který jest duch pokory, lásky a horlivosti pro čest Boží.“

8. „Mrtví a (sice) spravedliví budou zase vzkříseni, to jest učiní se, že se zlí duchové ukáží v podobě spravedlivých, kteří dříve na zemi žili, aby lidi lépe sváděli; tito tak zvaní vzkříšení, kteří ne-

jsou leč zlí duchové v podobě oněch lidí anebo též duše zatracených, budou kázati jiné evangelium, které odporuje tomu Ježíše Krista a jsoucnost nebe (t. j. Boha) popírá. Všecky tyto duše se ukazují jako se svými těly spojené. Všudy se dějí zdánlivé zázraky, poněvadž pravá vira zhasla a klamné světlo svět osvěcuje .“

Věnujme nyní svou pozornost některým odstavcům zvlášť. V odstavci 2. předpověděla Panna Maria roku 1846 potměšilost a osudy Napoleona III., který tenkrát v Hamu byl uvězněn bez vyhlídky na vysvobození. On byl falešný naproti církvi, dvojjazyčný. On chtěl býti papežem a císařem, an se opovážil dáti předpisy církevnímu sněmu roku 1869 v Římě odbývanému a vyhrožoval Piu IX., prohlásí-li sněm neomylnost papeže za článek víry. Válkou, kterou roku 1870 proti Prusku vyvolal, nadál se dojíti slávy, aby pojistil trůn svému synu a upevnil tak svou vládu. Místo slávy došel ale hanby, musil se po ztracené bitvě u Sedanu vzdáti na milost a nemilost Pruskému králi, potom pak Německému císaři, Vilémovi I. osobním odevzdáním svého meče v ruce Německého císaře. — Jak věrně vyplnilo se tedy proroctví Panny Marie o Napoleonu III., který doufal mečem se povznést, a zatím přišel mečem k pádu. Vyplnění proroctví o Napoleonu III. jest nám zárukou, že se též všechna ostatní proroctví vyplní, a že tedy všecky hrozné tresty, jimiž Panna Maria roku 1846 prorocky vyhrožovala, na člověčenstvo přijdou, jestli se ono nedá na pokání.

V odstavci 5. se praví, že bude Lucifer s velkým počtem zlých duchů propuštěn a sice roku 1864. Že byly skutečně r. 1864 nové zástupy zlých duchů

z pekla na zem puštěny, dokazuje právě v tomto roce rostoucí nepřátelství Napoleona III. proti církvi: on zakázal syllabus t. j. sesnam bludů proti víře katolické papežem Piem IX. právě roku 1864 vydaný, on byl původcem, že byla rouhavá kniha Renanova „Život Ježíšův“ vydána v řeči lidu srozumitelné, aby podkopal víru katolickou. Roku 1864 byla úředně zařízena mezinárodní komuna, která přímo Bohu válku vypovídá a roku 1870 první lidské životy ze záští proti Bohu utrácela.

Též je známo, že se ďáblu prokazuje Božská pocta na oltářích v Římě, kde se ctitel ďábla Lemmi v paláci Borghese jakožto papež ďábla stkvěle instaloval, v Paříži, v níž se ve čtvrti sv. Sulpice 22 takových oltářů nachází. Nynější písemnictví a nynější vysoké školy dokazují, že za nynějších časů neosvěcuje víra svět, nýbrž světlo klamné, světlo bludného rozumn. Svět je zaplaven novinami, časopisy a knihami, které se skoro všecky chovají k víře katolické buď nepřátelsky aneb lhostejně. Co se dále praví o zjevech ďábelských, o zjevech duší zatracenců, v tělech lidských, o zdánlivých zázracích, a že zjevující se ďáblové a duše zatracených budou kázati jiné evangelium, které evangeliu Kristovu odporuje, to všecko vidíme za našich časů vyplněno ve schůzích spiritistů. Slyšme nyní dále proroctví Panny Marie v La Salettě:

9. „Místodržitel mého Syna bude mnoho trpěti, poněvadž bude církev na nějaký čas velkým pronásledováním vydána: to bude čas tmy; církev bude míti hroznou krizi (rozhodný obrat.)“

10. „Poněvadž je svatá víra Božská zapomenuta, bude každý jednotlivec sám sobě vůdcem a

bude chtít býti sobě rovným nadřízeným. Občanské a církevní mocnosti budou odstraněny; všecken pořádek a všechna spravedlnost budou pošlapány; bude vidět jen vraždy, zášť, závist, rozbroj, bez lásky k vlasti a rodině.“

11. „Svatý Otec bude mnoho trpěti. Já budu s ním až do konce, abych přijala jeho život jakožto oběť libovonnou.“

12. „Zlí napadnou vícekrát jeho život, aniž by mohli jeho dnům uškodit; ale ani on ani jeho nástupce, který jen krátký čas panuje, neužrjí vítězství církve Boží.“

13. „Světské vlády budou míti všecky stejný úmysl, totiž odklidit a odstraniti každý náboženský princip (zásadu), aby se udělalo místo materialismu, atheismu (bezbožství), spiritismu a všem druhům nepravostí.“

14. „Roku 1865 bude vidět ohavnost na svatých místech. Představení ať se mají na pozoru při přijímání osob, poněvadž ďábel všecku svou zlobu vynaloží, aby dostal lidi, kteří jsou hříchu oddáni, do klášterních domů, neboť nepořádek a láska k tělesným rozkošem budou na celé zemi rozšířeny.“

15. Francie, Italie, Španělsko a Anglie budou ve válce; krev poteče na silnicích. Francouz bude se bít s Francouzem, Italián s Italiánem; potom bude všeobecná válka, která bude hrozná. Po nějaký čas nebude Bůh ani Francie ani Italie pamětliv, poněvadž evangelium Ježíše Krista není více znáno. Zlí budou všecku svou zlobu rozvíjet; lidé budou sebe vraždit, budou sebe vzájemně až do domů vraždit.“

16. „Při prvním úderu blýskavého meče Božího zatřesou se hory a celá příroda hrůzou, poněvadž nepořádek a zločiny lidí nebesa pronikají. Paříž bude spálena, a Marseil bude pohlcen; lidé budou myslit, že je vše ztraceno: bude vidět jen vraždy, bude slyšet jen hřmot zbraní a rouhání se Bohu. Spravedliví budou velmi trpěti; jejich modlitby, jejich pokání, jejich slzy budou k nebi vystupovati, a všecken lid Boží bude jen o odpuštění a smilování prosit a mou pomoc a mou přímluvu vzývat. Pak poručí Ježíš Kristus úkonem své spravedlnosti a svého velkého milosrdenství pro spravedlivé svým andělům, aby byli všichni jeho nepřátelé zabiti. Ihned, náhle zhynou pronásledovatelé Ježíše Krista a všichni hříchu oddaní lidé, a země bude jako poušť. Pak bude učiněn pokoj, smíření Boha s lidmi; lidé budou Ježíši Kristu sloužit, Jemu se klanět a Jej oslavovati; láska všudy pokvete. Noví králové budou pravou rukou svaté církve, která bude silná, pokorná, nábožná, chudá, horlivá a následovnící ctností Ježíše Krista. Evangelium bude všudy kázáno a lidé budou dělat velké pokroky ve víře, neboť mezi pracovníky Ježíše Krista bude jednotu, a lidé budou žít v bázni Boží.“

17. „Tento pokoj mezi lidmi nebude dlouho: 25 let bohatých sklizní nechají je zapomenout, že hříchové lidí jsou příčinou všech zel, která přijdou na zem.“

K snadnějšímu porozumění těmto proročtím poslouží proroctví sv. arcibiskupa Malachiáše v Armaghu v Irsku, jenž žil ve 12. století a byl osobním přítelem sv. Bernarda, v jehož náručí také zemřel.

V 141 krátkých větách uvádí řadu papežů od r. 1143 až do konce světa se zvláštními značkami, které se zvláště na papeže poslední doby výborně hodí. Pius VII. nazývá se tam *aquila rapax* = orel dravý, a skutečně měl orla ve svém znaku; Pius IX. nazývá se tam *crux de cruce* = kříž s kříže, a právě Pius IX. trpěl nátisky od krále Italského, který má ve znaku „kříž“ a který vzal Pioví papežský stát; nynější papež Lev XIII. nazývá se tam *lumen in coelo* = světlo na nebi, a má skutečně ve znaku hvězdu v modrém poli. Po Lvu XIII. přijde papež, kterého nazývá proroctví toto „*ignis ardens*“ = oheň pálicí, po něm přijde „*religio depopulata*“ = náboženství spustošené. Po smrti Lva XIII. nastane tedy dle proroctví Panny Marie a sv. Malachiáše doba velkého pronásledování církve, doba bezbožnosti, nevázanosti a vraždění, jemuž podlehne také papež pod jménem „*religio depopulata*“. Po něm přijde papež s přívlastkem „*fides intrepida*“. Za těchto dvou papežů bude běda na světě být, poněvadž budou jen samé vraždy a války. K odstavci 14tému: „R. 1865 bude vidět ohavnost na svatých místech“ podotýkáme, že vypravuje Dr. Bataille ve své knize, že se našly i paní, ženy, které se satanáši klaněly, pod škraboškou nábožnosti v kostelích k sv. přijímání šly a Nejsv. Svátost pak v divých ďábelských orgiích a na ďábelských oltářích hanebně zneuctivaly. Ještě roku 1894 ve svatém týdnu bylo v Paříži v kostele Panny Marie za bílého dne ukradeno 900 posvěcených hostií v kalichu. Že ctitelové ďábla stavějí zvláštní kostely, jest známo. Pokání, slzy a modlitby spravedlivých dosáhnou přímluvou Panny Marie toho, že Bůh přímo zakročí a pomůže. Již

dřívější proroci jako ctihodná Prati 1797 a ctihodná Lataste † 1847, ctihodný Buffalo ohlašovali velký zázrak k zahynutí nekajících pronásledovatelů církve, třidenní Egyptskou tmou, ve které zbudníci, ranění hrůzou, od andělů Božích zabiti budou, kdežto se nevěřící židé vnuknutím Božím shluknou, aby všickni najednou do Palestiny vtrhli, kde na ně ještě zvláštní úloha čeká, než se zbytek z nich obrátí a než se stane východištěm pro nový, svatý Israel na „nové“ zemi. (Isaiáš 65 atd.) Také Panna Maria ohlašuje v La Salettě bezprostředné zakročení Ježíše Krista, který svými anděly všecky své nepřátele, totiž pronásledovatele církve a nekající hříšníky pobíti dá, tak že bude země jako poušť.

Ctihodný P. Buffalo praví: že budou ctitelé krve Kristovy v tomto největším převratu, jakého dějiny ještě neviděly, zachráněni. Jenom svěcené svíčky že budou v bytech vydávati světlo, nic jiného nemůže Egyptskou tmou osvítiti.“

Modlitba k Nejsv. Krvi: „O můj Pane Ježíši Kriste! Velký Bože! Svatý Bože! Nesmrtelný Bože! Smiluj se nad námi a nad celým lidským pokolením! Očisť nás od našich hříchů a od našich slabostí Svou božskou krví nyní, vždycky a na věky. Amen.“

Také ať lidé vzývají Pannu Marii devítidenními pobožnostmi: 9 Otčenášů a 9 Zdrávasů denně s připojenou prosbou: Opuštěná Matko, pros za nás! Nevděčnými srdci zarmoucená Matko, pros za nás!

Toto závěrečné zakročení Ježíše Krista dokoná porážku, kterou zlí bezprostředně před tím v bitvě na své armádě náhlým vystoupením velkého hrdiny

utrpí. Tento hrdina bude pak — jak starší proroctví na př. ctihodné Latasty († 1847) zvěstují, až smrtící andělé dílo své vykonají, jakožto král Francie tím velkým monarchem, který po boku velikého papeže s přívlastkem „pastor angelicus“ = pastýř andělský, všecky krále země mravně ovládati bude a po 25 let všeobecné království pokoje zajistí, v tom čase bude církev vzkvétati a evangelium bude všude bez překážky kázáno. Noví králové zařídí s velkým monarchem své státní zákony podle dekretů sněmu Vatikánského, který byl roku 1870 přerušen a který hned po zázračném zahynutí nesčíslných hříšníků pod „Pastýřem andělským“ zase bude zahájen a v málo měsících své práce dokončí. Také Melanie obdržela od Panny Marie zprávy o velkém monarchu, proto hned při vystoupení hraběte Chamborda a později vždycky říkala, že on není ten velký monarch, když ale přijde, že budou lidé vědět, za jakou cenu (rozuměj: hrozné metly) ho mají. Zvláště tajemství, které zjevila Panna Maria Maximínovi jedná hlavně o velkém monarchu a krátké 25leté době vítězství církve; již papež Pius IX. se několikráte před kardinály vyjádřil, že bude tímto velkým monarchem buďto syn anebo vnuk Ludvíka XVII., syna v první francouzské revoluci odpraveného krále Ludvíka XVI. a odpravené královny Marie Antoinetty, která byla dcerou Rakouské císařovny Marie Terezie. Syn krále Ludvíka XVI. totiž nezemřel v žaláři v Templu — jak se mylně v dějepisu učilo — nýbrž byl z něho vysvobozen a nahrazen jakýmsi nemocným z pařížské nemocnice. Jen dvůr Hollandský má tu čest, že zneuznaného poznal a chránil. Pravý syn Ludvíka XVI. bloudil

dlouho pod jménem Vilém Nauendorff, přišel r. 1843 do Delftu v Holandsku, kde 10. srpna 1845 zemřel, zanechav vdovu a 6 dětí. Osmnáct starých sloužících při dvoře Ludvíka XIII. mezi nimi paní z Rambaud, kojná královského prince, až do jeho uvěznění v Templu, dosvědčovali až do smrti pod přísahou, že poznali v Nauendorffovi pravého syna Ludvíka XVI. V letech třicátých minulého století hájil slavný advokát Jules Favres, který byl roku 1871 ministrem zahraničným ve Francii, práva vypovězeného syna krále Ludvíka XVI. a nežádal za to žádný honorář, nýbrž jen prsten královského syna, který od toho času stále nosil: a divná věc — roku 1871 podepsal Favres s Bismarkem mír ve Frankfurtě a připojil k úředním pečetím osobní podpis a drahou mu pečeť prstenu, jež od Ludvíka XVII. obdržel, čímž prozřetelnost Boží dala na srozuměnou, že byla Francie potrestána také za vypovězení svého krále. Roku 1874 hájil znova též Favre královská práva dětí nápadníka trůnu Ludvíka XVII.

V letopisech „Annales des Croises“ (únor 1896) sděluje Msgr. Rigaud ještě další sensační věci. Tak přiznal se mu generál Cathelineau, hlavní přívrženec nápadníka francouzského trůnu Chamborda, v květnu r. 1883: „My všickni věříme, že Ludvík XVII. vyvázl. Prorokyně S. Ange pravila, že velký monarch bude pocházeti ze starého královského rodu Francie; ctihodný kněz prorok Holzhauser v 17. stol. pravil, že se bude míti za to, že rod velkého krále vymřel. Dionis z Lützenburgu r. 1716 řekl, že se onen velký monarch bude jmenovati Karel a poslední sultán Mohamed. Již sv. Caesarius v 6. století zvěstoval, že onen velký monarch bude pocházeti z krve sv

Ludvíka, krále francouzského, že bude velmi ctnostným a že bude po boku velmi svatého a dokonalého papeže pomáhati k obnovení světa.

Ctihodný prorok Holzhauser předpověděl r. 1650 velikého svatého papeže a velkého monarcha, který bude od Boha poslán a který na nějaký čas učiní nepořádkům konec. Stejně mluví svatý František z Pauly r. 1469 se zvláštním přídavkem: že bude pak Mohamedanismus zničen.

Také Rusko, Německo, Anglie budou církev uznávati. A Bůh sám přijde církvi na pomoc zázračnou metlou, zcela novou, jaká zde ještě nikdy nebyla, náhle a po celém světě, ale jedině proti nekajícím, zatvrzelým bezbožníkům, kteří budou v tak velikém počtu oderváni, že ti z nich, které Bůh z příčin jemu známých na světě ponechá, na delší čas zcela bez pomoci budou. (Ctih. P. Bern. Clausi, P. Nectou T. J. z r. 1772).

Také Maximinovi bylo r. 18⁴⁶~~30~~ v La-Salettě od Panny Marie zjeveno, že bude velký monarch pocházeji z potomstva krále mučeníka Ludvíka XVI. Totéž řekl Pius IX. před více kardinály, když mu bylo tajemství Maximovo, které tehdy ještě nebylo uveřejněno, doručeno. Týž Maximin předpověděl 5 let napřed Pařížskému arcibiskupu Msgr. Darbois, který mu plannými důvody odporoval, že bude zastřelen. Cestou k popravě řekl arcibiskup po 5 letech k svému generálnímu vikáři Petitovi: „Pamatujete se na proroctví Maximínovo? Jsme nyní zde!“ Poněvadž missionáři v La-Salettě pravidla nového řádu přijmouti nechtěli, předpověděl Maximín, že jejich kostel a klášter budou spáleny a missionáři za-

hnání. Šest měsíců napřed předpověděl požár Paříže a vtažení Prušáků, „že ale nezapálí město Prušáci, nýbrž Pařížané sami svou pařížskou luzou.“

Blažený stav lidí na světě a rozkvět víry a ctnostný život potrvá ale jen 25 let; dobu, která po nich nastane až do konce světa popisuje druhý díl zjevení Panny Marie v La-Salettě.

1. „Předchůdce antikrista bude bojovati svými vojsky z více národů proti pravému Kristu, jedinému Vykupiteli světa; prolíje mnoho krve a bude chtít uctívání Boha odklidit, aby sebe nechal za Boha pokládati.“

2. „Země bude bita všemi druhy soužení mimo mor a hlad, která budou všeobecná; budou války až k poslední válce, kterou způsobí 10 králů antikristových, kteří mají všichni stejný úmysl a sami světem vládnouti budou. Než se to stane, bude jakýsi druh falešného pokoje na světě; lidé budou jen na to myslit, aby se vyraželi, špatní lidé oddají se všem druhům hříchů, ale děti církve svaté, děti víry, moji praví následovníci porostou v lásce k Bohu a v ctnostech, které jsou mi nejdražší. Š t a s t n y p o k o r n é d u š e, k t e r é ř í d í Duch Svatý. Budu s nimi bojovati, až přijdou k dospělosti věku.“

3. „Příroda žádá pomstu pro lidi a třese se hrůzou v očekávání toho, co musí přijíti na zem zločiny poskvrněnou.“

4. „Třeste se, země a vy, kteří vyznáváte, že Ježíši Kristu sloužíte, ale uvnitř sobě samým se klaňte, třeste se, neboť Bůh vás odevzdá svému nepříteli, poněvadž jsou svatá místa ve zkáze.“

5. „Multi conventus non sunt amplius casae Dei, sed pascua Asmodaei et pedissequarum ejus.“

6. „V tomto čase narodí se antikrist z jeptišky židovského rodu, falešné panny, která bude míti obcování se starým hadem, mistrem nečistoty; jeho otcem bude biskup. Při svém narození chrlí rouhání se Bohu a má zuby; slovem, on bude vtěleným čertem; bude vyřázet hrozný křik, bude dělat falešné zázraky, bude se živit jen nečistotami. Bude míti bratry, kteří nejsou sice jako on, vtělenými čerty, ale dětmi zlého; v 12 letech učiní se nápadnými mocnými vítězstvími, kterých dobudou; brzy budou v čele armád podporováni legiemi pekla.“

7. „Roční počasí budou změněna, země bude vydávati jen špatné plody, hvězdy ztratí své pravidelné pohyby, měsíc bude dávati jen načervenalé světlo; voda a oheň způsobí zemi trhané pohyby a hrozná zemětřesení, která budou pohlcovati hory, města atd.“

8. „Řím ztratí víru a bude sídlem antikrista.“

9. „Zlí duchové povětrí s antikristem budou velké zdánlivé zázraky činiti na zemi a v povětrí a lidé budou se víc a více převraceti. Bůh se bude starati o své věrné služebníky a o lidi dobré vůle; evangelium bude všudy kázáno; všickni národové budou míti poznání pravdy.“

10. „Činím důtklivé vyzvání k zemi; vyzývám pravé učeníky živého Boha, jenž v nebi panuje, vyzývám pravé nástupce vtěleného Krista, jediného a pravého Vykupitele lidí; vyzývám mé děti, mé pravé přívržence, ty, kteří jsou mi dáni, abych je vedla k mému Božskému Synu, ty, které takřka na

mých rukou nesu, ty kteří žili podle mého ducha; vyzývám konečně apoštoly posledních časů, věrné učeníky Ježíše Krista, kteří žili v pohrdání světem a sebou samými, v chudobě a pokoře, v pohrdání a mlčení, v modlitbě a sebezapírání, v čistotě a ve spojení s Bohem, v utrpení a světu neznámí. Jest čas, aby vyšli na světlo a aby svět osvěcovali. Pojdte a ukažte se jakožto mé milované děti; já jsem s vámi a ve vás, poněvadž je vaše víra tím světlem, které vás v těchto dnech neštěstí osvěcuje. Nechť vás vaše horlivost učiní lačnými po cti a slávě Ježíše Krista. Bojujte, děti světla, vy, malý počet, kteří vidíte; nebo hle čas časů, konec poslední jest zde!“

11. „Církev bude zatemněna, svět bude v zděšení. Ale hle, Henoch a Eliáš, kteří jsou naplněni duchem Božím; oni budou kázati mocí Boží a lidé dobré vůle budou v Boha věřit a mnohé duše budou potěšeny; budou činiti veliké pokroky mocí Ducha Svatého a budou odsuzovat ďábelské bludy anti-krista.

12. „Běda obyvatelům země! Budou krvavé války a hlad, mory a nakažlivé nemoci; budou lijáky s hroznou vojnou zvířat; hromy a zemětřesení otřesou městy a pohltnou země; bude slyšet hlasy v povětří; lidé budou tlouci hlavami o zdi, budou přivolávat smrt a smrt bude na druhé straně jejich trestem; krev poteče na všechny strany. Kdo bude moci přemoci, neukráti-li Bůh čas zkoušky? Krví, slzami a modlitbami spravedlivých nechá se Bůh obměkčiti. Henoch a Eliáš budou zahubeni, zpohanštělý Řím zmizí; oheň bude s nebe padati a stráví

3 města: celý svět bude hrůzou poražen a mnozí se nechají svést, poněvadž se neklaněli Kristu, mezi nimi žijícímu. Jest čas; slunce se zatmí, víra jediná bude žítí.“

13. „Jest čas; propast se otvírá. Hle krále králů tmy! Hle šelma se svými poddanými, která se nazývá Vykupitelem světa! Ona se pyšně do povětří zdvihne, aby vstoupala k nebi; ona bude zadušena dechem sv. Michaela archanděla. Ona padne a země která bude ode 3 dnů v ustavičném pohybu, otevře láno své plné ohně; ona bude se všemi svými na věky svržena do věčných propastí pekla. Pak očistí voda a oheň zem a stráví všecka díla pýchy lidí a všecko bude obnoveno, Bohu se bude sloužit a Bůh bude oslavován.«

Po smrti velkého monarcha a velkého papeže nastane o c h a b n u t í s falešným pokojem (odst. 2.): hříchů bude přibývati, zločiny budou se množiti v lidu i kněžstvu (odstavce 4), ano i v řeholních společenstvech (odst. 5.). Vystoupí předchůdce antikrista, který se bude vydávati za Vykupitele. S ním počíná řada válek (odst. 1. a 2.) proti křesť. náboženství, které potrvají až do příchodu antikrista, který strhne na sebe vládu nad celou zemí s 10 králi. O těchto 10 králích zmiňuje se též písmo sv.; dle sv. Jeronýma bylo to podáním otců, že najde antikrist na půdě staré Římské říše 10 králů, z nichž si tři (Daniel 7, 24) násilím podmaní, kdežto se mu ostatních 7 ihned poddá. Antikrist, jenž se nazývá též „člověk hříchu“ (2. Thess. 2.) narodí se dle odstavce 6. z falešné panny židovského rodu (dle podání z pokolení Dan); otcem jeho bude falešný, pokrytecký biskup, kterého někteří (Orval, Holzhauser)

zdánlivým obrátcem z národa Mohamedova nazývají. Ctitelé Lucifera — Luciferiáni mají dle Combe str. 93. od Lucifera zjevení, že se matka antikrista narodí 29. září 1896. Antikrist není nikdo jiný, než vtělený ďábel, než král králů pekla sám (odst. 13.). Též sv. Pavel učí v 2. listě k Thess. 2. 8—9., že příští nešlechtníka jest podle působení satanova se vší mocí a divy, i lživými zázraky.“ Bůh tedy nestvoří pro něho lidskou duši, nýbrž dopustí, že si Lucifer z neplodného semene Ismaelova, jenž jest praotcem Arabů, vyznavačů Mohameda, a z přídavku Danitky utvoří tělo. Proto nazývá kniha Zjevení sv. Jana nešlechtníka podle těla zároveň zvířetem, šelmou — jelikož nemá duše lidské — která se soudem Ježíše Krista má státi **drakem, kteroužto podobu** pak na věky v pekle podrží. Sv. Pavel nazývá sice také antikrista „člověkem hříchu,“ ale to proto že bude ďábel jeho tělem pohybovati a vládnouti, jako to dělá lidská duše. Právili se u proroka Daniele 7, 11., „že zabita byla šelma, a zahynulo tělo její a dáno bylo k spálení ohněm,“ rozumí se tím jen zabití těla bez vycházení duše z těla přitom, poněvadž žádné nemá a že pak ďábel se svým tělem do pekla na věky svržen bude.

Kdežto se Ježíš Kristus nazývá v písmě sv. „výstřelkem Hospodinovým“ (Is. 4. 2.), jest antikrist výstřelkem pekla, proto jest také papež, za něhož se narodí, u sv. Malachiáše Irského nazván „flos florum“ — květ květů = výkvět vší špatnosti pekelné se za něho narodí.

Panování antikrista a jeho luzovlády, která bude páchati vraždy, smilství, krádeže potrvá dle sv. otců

3 $\frac{1}{2}$ roku, pak se ukáže Spasitel k soudu, dne a hodiny až do jeho příchodu neznámé. Veliké změny v přírodě budou předehrou Jeho příchodu, a již od narození antikrista budou velké poruchy ve výročních časech, v úrodnosti, v pohybech hvězd: země se bude třást a pohltí hory a města, měsíc změní své čisté bílé světlo v hrozné krvavé, světlo jeho bude slabé, o polovic zmenšené a pro tuto dobu jest ohlášen nový papež s přívlastkem „de medietate lunae“ — z polovice měsíce.

Odstavec 8. praví, „že Řím ztratí víru“ a „že bude sídlem antikrista,“ kdežto papež bude se musit zdržovati v katakombách (podzemních kobkách.)

Řím ale nebude hlavním sídlem antikrista, nýbrž Jerusalem, kde dle Zjevení sv. Jana 11, 8. Henoch a Eliáš od něho budou usmrceni a kde pak on sám na rozkaz Ježíše Krista od sv. Michaela archanděla zabít a do pekla svržen bude. Jerusalem bude středem jeho říše, kde ho židé provolají za Messiáše (Vykupitele) (Jan 5, 43.), proto budou napřed židé od Boha z národů shromážděni a odeberou se do Palaestiny. Ale mnohým z nich otevrou se nyní oči, tak že se obrátí k Pánu Ježíši a že proň umrou, kdežto jiná část spravedlivých ze žido-křesťanů jakož i z křesťanů nebývalých židů bude na živě zachována pro druhý příchod Ježíše Krista (1. Kor. 15, 51.), aby byli počátkem putujícího lidstva na nové zemi, kde pak bude Pán Ježíš na trůnu Davidově bez konce viditelně panovati (Luk. 1, 32.), kde všickni v spravedlnosti a v plešání Mu budou sloužiti. (2. Petr 3.; Is. 65, 15—25.; Zjev. sv. Jana 21.)

Následující odstavce popisují ještě utrpení a boje, které tomuto obnovení budou předcházeti.

V odstavci 9. vypravuje se o velkých zdánlivých zázracích zlých duchů o stále se vzmáhající převrácenosti lidí a stále rostoucím odpadání národů, ale Bůh bude také volati lidi k pokání a k milování Boha ustavičným kázáním apoštolů posledních časů, kteří s důrazem všudy budou Ježíše Krista kázati, kříž jakožto svou hůl Davidovu, růženec jakožto svůj prak Davidův v rukou majíce.

Odstavec 10. podává provolání Panny Marie k těmto apoštolům.

Odstavec 13. o zatmění církve a zděšení světa následkem krutého pronásledování a velkého odpadání lidí od víry. Počet mučovníků bude veliký. Henoch a Eliáš — jak učí písmo sv. a podání (Zjev. sv. Jana 11, 1—14), budou bojovati v čele věřících, a otevrou mnohým, zvláště židům, oči, že se mnozí obrátí.

Soužení na zemi budou dle odstavce 12. veliká: Zpohanštělý Řím a jiná města se propadnou, Henoch a Eliáš umrou pro Spasitele. V této době se slunce zatmí, papež má přívlastek „de labore solis“ = z práce slunce, od změn na slunci, a jeho nástupce s přívlastkem „de gloria olivae“ = ze slávy olivy, ukazuje na čest starého národa Israelského — Boží to olivy — z níž byly přirozené ratolesti nevěrou vytrhány, kdežto budou nyní na konci časů obrácením mnohých židů zase tak vštípeny, že bude v době velkého odpadání od víry malý zástup věrných hrdinů pozůstávati z potomků Abrahama a národů; tento papež „de gloria olivae“ jest svatý apoštol

z Israele narozený, z Krista znovuzrozený, pod nímž národ židovský hlasitě bude vyznávati, že nespasí obřízka, nýbrž jedině víra v Ježíše Krista skrze lásku působící. Pak přijde Petr II., který se s několika spravedlivými ži v před Soudcem ukáže, aby s nimi byl církví na „nové zemi“. Petrem II. končí se v proroctví sv. Malachiáše počet 273 papežů, který, když se sečítá dělá počet prvních apoštolů: 2 a 7 a 3 = 12 s Petrem zase v čele.

Odstavec 13. vypravuje o posledních dnech před příchodem Páně k soudu. — Henoch a Eliáš byli zabiti, ale dle Zjevení sv. Jana 11. po několika dnech mocí Boží zase vzkříšeni a vstoupili do nebe. Antikrist nahlíží, že jest s panstvím jeho veta, nezmaří-li toto vítězství Henocha a Eliáše. A hle; čas jest, přichází jeho pád. Propast se otvírá, král králů pekla vychází na zem, vtěluje se, stává se antikristem, nazývá se Vykupitelem světa, zdvihá se do povětří, aby Henocha a Eliáše znovu zabil a Ježíše Krista s trůnu svrhl, ale na rozkaz Ježíše Krista sv. Michael ho zabíjí a vrhá ho do pekla na věky se všemi přívrženci jeho zemí otevřenou a po 3 dny se chvějící.

Písmo sv. odděluje více jednotlivé výjevy posledního soudu. Panna Maria vybírá z nich konec, totiž věčné uzavření odsouzených a spojuje je s pádem antikrista s povětří, čímž není předcházející ústní odsouzení Ježíše Krista v oblacích popřeno. Zmínka o vodě a ohni jest ve smyslu písma sv. míněna, kdež (u sv. Luk. 21. 25—26) čteme, „že bude na zemi soužení národů pro bouři hluku mořského a vlnobití, a že moci nebeské hýbati se budou“ a v 2.

listu sv. Petra 3. „že oheň zachvátí svět,“ který zničí bezbožné lidi a díla jejich pýchy.

Po požáru světa přijde: vzkříšení mrtvých, pozdvižení všech lidí do povětří před Božského Soudce, zavržení vzkříšených hříšníků, přijmutí vzkříšených spravedlivých do nebe a o b n o v e n í z e m ě, na které budou spravedliví, kteří při příchodu Božského Soudce ještě živi byli, se svými potomky bez konce v plesání Bohu sloužiti a Ho oslavovati jako Adam a Eva v ráji před svým pádem; když pak jednotlivci tohoto nového pokolení lidského svoji úlohu na zemi dokonají, dosáhnou pak svého posledního cíle, totiž patření na Boha v nebi, kdežto pokolení lidské co takové v ž d y c k y na zemi zůstane, a b e z k o n c e (Is. 66, 22; Luk. 1, 32 atd. Zjev sv. Jana 21. atd.) se množiti bude (Is. 65, 23.), ale bude žíti v radosti a svatosti jako první rodiče před pádem; nebude více zápasiti s překážkami jako nyní od času neposlušnosti prvních rodičů, nýbrž volní na těle a na duši budou pak všickni svoji úlohu plniti, a jeden každý, až čas jeho přijde, vstoupí bez smrti do nebe k blaženému patření. Tenkráté bude teprvé hlava hada pekelného úplně potřena, a všechno neštěstí, jehož byl původcem, bude se země vzato; pokolení lidskému bude navrácen z l a t ý v ě k, o kterém již mluvil před narozením Ježíše Krista řecký básník Aeschylus, takže jeho děti budou putovati s radostí a plesáním, vedeny věčnou, nesmrtelnou církví a Jejím viditelným králem Ježíšem Kristem, ale beze všech překážek, beze všech strastí. To jest učení o „nové zemi“, o všeobecném obnovení pokolení lidského na zemi, kterým také končí proroctví Panny Marie v La Sa-

lettě. Dle proroka Isaiáše 65, 23. budou se na „obnovené zemi“ děti roditi, domy stavěti a pole vzdělávati. Všecka místa písma sv., v nichž se mluví o radosti a spravedlnosti, a že nebude nemoci ani smrti atd. a kde mluví o úplném panování nad zvířaty, tak že i nemluvnata a malé děti si budou se zmíjemi a lvy hráti jako s jehňátky, rozumějí se o „obnovené zemi“. A to jest to, oč za našich časů důtklivěji nežli kdy jindy, poněvadž jsme blízcí konci nynějšího putování tímto slzavým údolím, denně po mši sv. se modlíme: totiž za povýšení církve sv. (nejenom za to pomíjející povýšení církve sv. pod velkým papežem a velkým monarchem) nýbrž za to věčné, a za úplné odstranění satanáše a jiných zlých duchů se země: neboť dokud mají pekelní pokušitelové přístup na zem, dotud nebude nynější zem tím, čím bude „nová zem“, totiž místem spravedlnosti a radosti, bez hříchu, překážky, utrpení a smrti. O tuto novou zem prosíme také v Otčenáši slovy: „Přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi.“ Tak volá církev ustavičně „Přijď, ó Ježíši, přijď a obnov nás! A čím více se blíží druhý příchod Ježíše Krista, tím vroucněji volá: ó, Pane, Ježíši Kriste, přijď“. Kniha: Zjevení sv. Jana jedná o tomto obnovení prvotního blaženého stavu na zemi, jaký byl v ráji před hříchem, a hrozí v kapitole 22. 18. 19.: „Jestliže by kdo přijal k těmto slovům, přidá Bůh na něho ran napsaných v knize této. A jestliže by kdo ujal od slov knihy proroctví tohoto, odejmeť Bůh díl jeho z knihy života.“

Končím tuto knížku výstražnými slovy Panny Marie v La Salettě roku 1846 pronesenými:

„Společnost stojí v předvečeru nejhroznějších metel a největších událostí; musí se připravit, že bude jí vládnouti metla železná, a že bude píti kalich hněvu Božího.“

(Dle s círk. dovolením vydané knížky Dra Aug. Rohlinga „Das Geheimniss von la Salette“.)

